

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222010211
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8222010211.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.10.2022 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania obžalovaného A. B. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/32/2022 zo dňa 24.08.2022.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/32/2022 z 24.08.2022 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zákona a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 08.07.2022 v čase okolo 20:35 hod. ako vodič bez príslušného vodičského oprávnenia viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus ev.č.: B. po miestnej komunikácii v obci C., okr. B. a to od domu č. XXX k domu č. XXX, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Kurov a následne po stotožnení v čase o 20:37 hod. uvedeného dňa bol podrobený dychovej skúške el. meračom AlcoQuant 6020 plus č. A 408877 (číslo merania 1743), ktorým mu bola nameraná koncentrácia alkoholu 0,61 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu a opakovanou dychovou skúškou vykonanou v čase o 21.20 hod. uvedeného dňa totožným meračom (číslo merania 1744), mu bola nameraná koncentrácia alkoholu 0,59 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu, pričom viedol motorové vozidlo aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/16/2020 zo dňa 25.11.2020 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 9To/9/2021 zo dňa 19.05.2021 bol uznaný vinným aj zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/, b/ Tr. zákona a bol mu okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 6 (šesť) rokov, a rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T 132/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice sp. zn. 7To/28/2020 zo dňa 24.06.2020 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 2T/93/2021 zo dňa 10.11.2021 právoplatným dňom 12.11.2021 mu bol okrem iného uložený aj súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 3 (troch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov, pričom v čase vedenia vozidla uvedené doby zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu ešte neuplynuli,

za čo mu bol uložený podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zákona s použitím § 38 ods. 4, § 36 písm. d), § 37 písm. h), m), § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu bol podľa § 61 ods. 5 písm. a) Tr. zákona uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na doživotie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor ihneď po jeho vyhlásení a obžalovaný podal odvolanie dňa 02.09.2022.

Prokurátor v dodatočne predložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku vyslovil, že sa s uloženým trestom odňatia slobody vo výmere 1 roka nestotožnil, pričom poukázal na doterajšie odsúdenia vyplývajúce z odpisu registra trestov a to na rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/70/2021 pre prečin porušovania domovej slobody, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/93/2021 z 10.11.2021. Obžalovaný bol odsúdený aj rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/16/2020 z 25.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/9/2021 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), b) v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/29/2022 so stanovením skúšobnej doby v trvaní troch rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu na jeden rok, zároveň mu bol uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 6 rokov. Rovnako tak mu bolo zhabané motorové vozidlo. Okrem toho poukázal i na odsúdenie Okresným súdom Trebišov sp. zn. 5T/132/2018 z 30.05.2019 za prečiny podľa § 289 ods. 1 a § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov a trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 rokov 36 mesiacov. Podľa centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov má 8 záznamov o spáchaní priestupkov predovšetkým proti občianskemu spolunažívaniu a na úseku dopravy. Vzhľadom k osobe obžalovaného s poukazaním na vyššie uvedené skutočnosti a jeho predošlý život má za to, že úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka nepodmienečne by nespĺnil ani podmienky účelu trestu a to jednak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie. Pre naplnenie účelu trestu je potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby a pre výkon trestu ho zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Na základe uvedeného navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť primeraný trest v zmysle rozvedených úvah.

Obžalovaný A. B. v dôvodoch odvolania vyslovil, že v prípravnom konaní došlo k procesným chybám zo strany orgánov činných v trestnom konaní (polície). Podrobnejšie sa vyjadri v dodatku odvolania po doručení rozsudku, ktoré ale súdu či už prvostupňovému alebo odvolaciemu doručené nebolo.

Na podklade takto riadne a včas podaných odvolaní obžalovaným a prokurátorom ako osobami na to oprávnenými, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolania nie sú dôvodné.

V prvom rade odvolací súd preskúmal postup predchádzajúci napadnutému rozsudku, či tento netrpí podstatnými chybami. Zistil pritom, že obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý sa mu kládol obžalobou za vinu, ako aj k vykonaným dôkazom, mal možnosť navrhnovať doplnenie dokazovania, bolo mu umožnené vyjadriť sa aj v práve záverečnej reči a v poslednom slove k jeho zavineniu a aj k ukladaniu trestu, v dôsledku čoho porušenie jeho práva na obhajobu v tomto smere nedošlo.

Obžalovaný po riadnom poučení v zmysle § 257 ods. 1, 5, 8 Tr. poriadku podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku, a toto jeho vyhlásenie bolo po predpísanom procesnom postupe prijaté podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku za predchádzajúceho vyjadrenia prokurátora. Vo vzťahu k výroku o vine sa tak dokazovanie nevykonávalo a pokiaľ ide o dôkazy k výroku o treste, tie konajúci súd vykonal v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, preto o ich obsah mohol opierať svoje skutkové zistenia. Výsledky procesu dokazovania konajúci súd vyhodnotil v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pretože stručne a logicky v odôvodnení napadnutého rozsudku rozobral, na aké okolnosti prihliadal pri ukladaní trestu, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa riadil.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku k výroku o treste vyplýva, že konajúci súd pri ukladaní trestu zohľadnil najmä osobu obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťa obdobnej trestnej činnosti, keďže aj prerokovaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody dňa 23.04.2022 a teda doteraz uložené tresty neboli preňho dostatočným ponaučením. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov je trestom uloženým nad dolnou hranicou zvýšenej trestnej sadzby, pričom súčasne mu uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na doživotie, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch už dvakrát odsúdený za trestné činy podľa § 289 Tr. zákona, ktorý trest vo svojom súhrne považoval za primeraný.

Konajúci súd v zmysle pri ukladaní trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, ako aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, berúc do úvahy i pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy. U obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a tou je spáchanie činu vo veku blízkom veku mladistvých podľa § 36 písm. d) Tr. zákona, pričom za priťažujúcu okolnosť vyhodnotil to, že trest bol ukladaný za viac trestných činov, čo zodpovedá ustan. § 37 písm. h) Tr. zákona, a v minulosti obžalovaný už bol odsúdený za úmyselný trestný čin, čo zakladá aplikáciu § 37 písm. m) Tr. zákona.

S priznaním priťažujúcich okolností sa odvolací súd stotožnil, vzhľadom k tomu, že konajúci súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozobral dôvody ich priznania a tieto okolnosti odvolatelia nenamietali, odvolací súd stotožňujúc sa s nimi iba odkazuje v tomto smere na dôvody napadnutého rozsudku.

S priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zákona sa odvolací súd nestotožnil, pretože vek obžalovaného nemal vplyv na jeho rozumovú a vôľovú zložku pri spáchaní prerokovaného skutku, ktorého podstata spočíva v opätovnom vedení motorového vozidla pod vplyvom alkoholu počas výkonu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Obžalovaný vedel so zreteľom na svoje osobné pomery a životné skúsenosti, že ide o protiprávnu činnosť, keďže už bol za ňu odsúdený aj k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, preto priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nezodpovedá zákonu.

Správne ale postupoval konajúci súd, ak obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, pretože okrem priznania sa vyžaduje aj účinná ľútosť vo vzťahu k spáchanému trestnému činu. Argumentácia súdu, že u obžalovaného ide o recidívu, postačuje k záveru, že nejde o úprimné oľutovanie činu. Účinné oľutovanie možno uznať v prípade ojedinele spáchaného činu, nie pri opakovanom páchaní tej istej trestnej činnosti aj po vykonaných nepodmienečných trestoch odňatia slobody.

Obžalovaný má v odpise registra trestov 9 záznamov, celkom bol však 5-krát súdne trestaný z dôvodu ukladania súhrnných trestov a z dôvodu upustenia od uloženia súhrnného trestu.

Konštatovanie konajúceho súdu o viacnásobnom odsúdení za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky má oporu v registri trestov. Z neho ako aj z pripojených spisov je zrejmé, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/2/2019 z 21.01.2019, rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/132/2018 z 30.05.2019 a rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/16/2020 z 25.11.2020 uznaný vinným z prečinov ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, podľa § 289 ods. 3 písm. b), resp. § 289 ods. 3 písm. a), b) Tr. zákona tak, ako na to poukázal konajúci súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/16/2020 vo výmere 6 rokov a rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/132/2018 bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 3 rokov 6 mesiacov popri nepodmienečnom treste odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Hoci tento výrok o treste bol v rozsudku zrušený z dôvodu uloženia súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/93/2021 z 10.11.2021, v rámci ukladania súhrnného trestu mu bol opätovne uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 3 rokov 6 mesiacov.

Na uvedené poukazuje odvolací súd predovšetkým z dôvodu, že obžalovaný bol za trestný čin podľa § 289 Tr. zákona dvakrát odsúdený pred spáchaním teraz prerokovaného skutku, čím boli splnené

podmienky na ukladanie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na doživotie v zmysle § 61 ods. 5 písm. a) Tr. zákona.

Vzhľadom na uloženie doživotného trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov odvolací súd vyhodnotil uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 1 roka nepodmienečne i so zreteľom na doterajší spôsob života obžalovaného a jeho recidívu, ako primeraný k všetkým okolnostiam prípadu. Je potrebné si uvedomiť, že zákon stanovuje za oba prerokúvané trestné činy, ktorých sa obžalovaný dopustil v jednočinnom súbehu, sankciu odňatia slobody až na dva roky a ukladal sa kombinovaný trest. Práve preto výmera trestu odňatia slobody na jeden rok zodpovedajúca stredu trestnej sadzby bola vyhodnotená ako postačujúca.

Na tomto mieste odvolací súd dáva do pozornosti i tú skutočnosť, že vo veci bol dňa 11.07.2022 vydaný trestný rozkaz, ktorým bol obžalovanému A. B. za prečiny podľa § 289 ods. 3 písm. a) a § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a s uložením trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na doživotie, proti ktorému prokurátor odpor nepodal. Z toho možno usudzovať, že takto uložený trest považoval za primeraný a spravodlivý. Je teda nepochopiteľným, ak prokurátor najprv považuje rovnaký trest za dostatočný a po uplynutí jedného mesiaca ten istý trest hodnotí ako nedostatočný a domáha sa vyššej výmery trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na uvedené zistenie a po vyhodnotení, že uložený trest je primeraným z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie, odvolací súd neakceptoval námietky prokurátora a považoval ich za nedôvodné a to aj napriek tomu, že priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zákona nie je v súlade so zákonom. Keďže však nepriznaním poľahčujúcej okolnosti by sa postavenie obžalovaného zásadným spôsobom nezmenilo a teda nemalo by to vplyv na ukladanie trestu, odvolací súd nerušil inak správne rozhodnutie konajúceho súdu.

Obdobne formálnu chybu vo výroku o treste, ak bol trest ukladaný podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zákona, nepovažoval odvolací súd za tak zásadnú, aby táto odôvodňovala zrušenie výroku o treste.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by zrušil napadnutý výrok o treste a uložil obžalovanému miernejší trest, obe odvolania po posúdení všetkých do úvahy prichádzajúcich skutočností majúcich vplyv na ukladanie trestu vyhodnotil ako nedôvodné a ako také ich postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.